

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ: ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΝΙΚΑ Α. ΠΑΠΑ.

**Τίτλος βιβλίου: Το εκπαιδευτικό έργο και σχέση Δασκάλου- Μαθητή στο ελληνικό
σχολείο:Εκδοτικός οίκος: Αδελφών Κυριακίδη: Θεσσαλονίκη 2011,σελ.103.**

Συγγραφείς: **Παναγιώτης Δ. Ξωχέλλης**, Ομότιμος Καθηγητής του Α.Π.Θ- **Γαβριήλ
Α.Τσολάκης**, Συνταξιούχος Εκπαιδευτικός Δημοτικής Εκπαίδευσης.

Κυκλοφορεί ήδη από τον Εκδοτικό Οίκο: Αδελφών Κυριακίδη Θεσ/νίκη 2011,σελ 103,το βιβλίο των δύο συγγραφέων, με τον ομώνυμο τίτλο. Το βιβλίο αποτελεί μία καινοτομία στο είναι και στο γίνεσθαι της Παιδαγωγικής. Πρόκειται για μία επιστημονική, καλαίσθητη και επιμελημένη έκδοση, που εντάσσεται στη σειρά: **Παιδαγωγική και Εκπαίδευση**. Οι δύο συγγραφείς εγκρατείς της παιδαγωγικής επιστήμης, αλλά και της σχολικής πρακτικής, προσεγγίζουν τη θεματική τους με ένα καινοφανή τρόπο, που μας μεταφέρει από την επιστημονική αυτοτέλεια, στην παιδαγωγική δράση. Οι συγγραφείς έχουν διαρθρώσει το περιεχόμενο σε δύο κεφάλαια. Προηγείται το « θεωρητικό – μεθοδολογικό πλαίσιο» και ακολουθούν « τα παραδείγματα με μελέτες περιπτώσεων από την εκπαιδευτική έρευνα και τη σχολική πράξη». **Στην πρώτη ενότητα, ο Καθηγητής Π.Δ.Ξωχέλλης** αναδεικνύει : « δύο κύριες μεθοδολογικές προσεγγίσεις(ερμηνευτική ή ποιοτική και εμπειρική ή ποσοτική) της εκπαιδευτικής έρευνας και επιχειρεί να απαντήσει στο ερώτημα τι μπορεί να συνεισφέρει η μελέτη περίπτωσης ως τρόπος προσέγγισης του εκπαιδευτικού έργου.» Η δυαδική σχέση μεταξύ παιδαγωγού –παιδαγωγούμενου είναι νομοτελειακή και οι εκατέρωθεν καταφυγές και αλληλεπιδράσεις απαιτούν μια αρμονική σύζευξη σε καθαρά επιστημολογικό και πραξιακό επίπεδο. Έτσι προκύπτουν ερωτήματα ,που άπτονται της αυτεπίγνωσης του εκπαιδευτικού και της θεμελιωμένης εμπειρίας του, χωρίς να διακυβεύεται η επιστημονική εγκυρότητα. Ο **Καθηγητής του Α.Π.Θ. ,Π.Δ.Ξωχέλλης**, επικεντρώνεται στις δύο «μεθοδολογικές προσεγγίσεις» ,προσπαθώντας να παρακάμψει το χαώδη εγκιβωτισμό των θεωριών ,που πολλές φορές κινούνται μεταξύ του εφικτού και του ευκαίσιου. Η ενότητα αυτή διεισδύει στη σκέψη του παιδαγωγού και επισημαίνει τις αντινομίες ,χωρίς να τις καθυποτάξει στην αρχή της απόλυτης βεβαιότητας. Στη δεύτερη ενότητα, **ο εκπαιδευτικός: Γ.Α.Τσολάκης** μεταφέρει την έρευνα από τη θεωρία ,στη βιωμένη σχολική πρακτική. Τα παραδείγματα, που αναφέρει ,αποτελούν αψευδές τεκμήριο της πεμπτουσίας, που εμπεριέχεται στο ζεύγος: Παιδαγωγού- Παιδαγωγούμενου. Είναι οι χρυσές κλωστές ,που συνδέουν άρρηκτα το Δάσκαλο με το Μαθητή και δίνουν στο δεύτερο τα φτερά να πετάξει στα οράματα και στους στόχους του. Από τις ζωντανές περιγραφές του βιβλίου, ο αναγνώστης μεταφέρεται νοερά στα δικά του βιώματα και ξαναζεί με συνείδηση και συναίσθημα καταστάσεις ,που οριοθέτησαν και τη δική του προσωπικότητα. Το βιβλίο πλαισιώνεται από ελληνόγλωσση και ξενόγλωσση βιβλιογραφία. Τέλος πρέπει, να επισημάνω τη συγκινητική κατάθεση ψυχής, που αντικατοπτρίζει την αδιατάρακτη φιλία και πορεία των συγγραφέων , του μεν καθηγητή : **Π.Δ. Ξωχέλλη**, που με τη γραφίδα ,τη συγγραφή βιβλίων , την έρευνα αλλά και τη διδασκαλία εκλέχτηκε Καθηγητής στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου του Μονάχου και μετέπειτα στο Α.Π.Θ., του δε **Γ.Α.Τσολάκη**, που με τη διδασκαλία του στα Ελληνικά σχολεία της Γερμανίας αλλά και της Ελλάδας λάμπρυνε το λειτούργημα του Δασκάλου. Επιθυμώ να συγχαρώ τους δύο συγγραφείς για το ομώνυμο βιβλίο τους, και πιστεύω **ότι θα γίνει αντικείμενο μελέτης και συζήτησης από την ευρύτερη επιστημονική και**

εκπαιδευτική Κοινότητα. Επίσης αξίζουν συγχαρητήρια στους δύο συγγραφείς αλλά και στον εκδοτικό οίκο : **Αδελφών Κυριακίδη**, που δε φείδεται θυσιών, για να μας δώσει την αποθησαυρισμένη σοφία των δύο συγγραφέων.

ΜΟΝΙΚΑ Α, ΠΑΠΑ.